

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: A. H.
právně zastoupen JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem v Plzni, nám.
Republiky 2, 301 00
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023, se sídlem Na
Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 30. 9. 2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2022, č. j.
MPSV-2022/131907-914 o příspěvek na péči

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. 8. 2022, č. j. MPSV-2022/131907-914 a rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Plzni č. j. 84900/2022/PPA ze dne 29. 4. 2022 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce JUDr. Jiřího Vlasáka, advokáta 8 228 Kč na náhradu nákladů řízení a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

Žaloba

1. Včasnou žalobou ze dne 30. 9. 2022 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2022, č. j. MPSV-2022/131907-914, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni, kontaktní pracoviště Plzeň-město (dále jen ÚP) ze dne 29. 4. 2022 č. j. 84900/2022/PPA, kterým rozhodl 1. zamítnout návrh na změnu výše příspěvku na péči od února 2022 a příspěvek na péči poskytovat ve výši 12 800 Kč měsíčně a 2. snížit příspěvek na péči z 12 800 Kč na 4 400 Kč měsíčně od května 2022.
2. V žalobě žalobce vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na to, že správní orgány nepostupovaly v souladu se zákonem a nezjistily bez důvodných pochybností stav věci. Skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená rozhodnutí, jsou v rozporu s podklady, z nichž dle odůvodnění rozhodnutí správní orgány vycházely. Návrh žalobce vycházel zejména z doporučení lékaře specialisty a jeho zprávy, jež byla ÚP zároveň s žádostí předložena. Přesto ÚP dne 29. 4. 2022 rozhodl tak, že návrh žalobce na změnu výše příspěvku na péči od února 2022 zamítl a příspěvek na péči snížil z částky 12 800 Kč na 4 400 Kč měsíčně od května 2022. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobce odůvodnil tím, že nezvládá všech 10 základních životních potřeb a doložil lékařské zprávy MUDr. N. a MUDr. A. Přesto PK MPSV došla po posouzení zdravotního stavu žalobce ke shodnému závěru jako OSSZ, tedy, že žalobce nezvládá šest základních životních potřeb: orientace, komunikace, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Z žalobcem předložených lékařských zpráv, jež vedly žalobce k podání žádosti, však vyplývá, že jeho stav s diagnosou retinis pigmentosa se téměř blíží praktické slepotě a oba lékaři navrhli přiznat žalobci veškeré dostupné socioekonomické kompenzace, neboť z očního hlediska není v žádném případě očekáváno zlepšení zdravotního stavu, ba právě naopak. Přesto správní orgány za situace, kdy rozhodly o snížení příspěvku na péči, dospěly k opačnému závěru, tedy, že se situace žalobce zlepšila a odpovídá, oproti předchozímu rozhodnutí ze dne 14. 4. 2021 č. j. MPSV-2021/63691-914, nižšímu stupni závislosti.
3. Dle žalobce žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí skutečnosti, jež jsou v příkrém rozporu s uvedenými lékařskými zprávami, tedy, že nezvladatelnost přiznává v hraničním uznání při absenci průkazu oboustranné praktické slepoty. Z tohoto je zřejmé, že se žalovaný s předloženými podklady neseznámil či jejich obsah vyhodnotil vadně. Stejného pochybení se dle žalobce žalovaný dopustil při posouzení celkového zdravotního stavu žalobce, neboť nezohlednil propouštěcí zprávu Nemocnice PRIVAMED a.s. z 18. 5. 2022, z níž je jasné patrné, jakými dalšími chorobami žalobce trpí a že tyto dále snižují jeho schopnost zvládat základní životní potřeby. Dále žalovaný nezohlednil ani zprávu z genetického vyšetření potvrzující nález patogenní varianty retinis pigmentosa. Žalobce má proto zato, že je zřejmé, že skutková zjištění ÚP jsou nesprávná, nedostatečná, chybná a nemohou sloužit jako podklad pro správné a zákonné rozhodnutí, přesto se s nimi žalovaný ztotožnil, když odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
4. Žalobce uvedl, že v odvolání namítal konkrétní skutečnosti ohledně svojí neschopnosti zvládat základní životní potřeby, ale žalovaný se jimi blíže nezabýval, resp. nezabývala se jimi posudková komise. Z argumentace správních orgánů je zjevné, že postupovaly v rozporu s § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., neboť na základě konstatovaného a objektivně, lékařskými zprávami doloženého postižení, resp. nemoci žalobce je evidentní, že není a

nemůže být schopen zvládat vždy minimálně jednu z aktivit, jež jsou pro schopnost zvládat základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k předmětné vyhlášce. Žalovaný tak zatížil své rozhodnutí vadou, jež způsobuje jeho nepřezkoumatelnost a nezákonnost. Dle žalobce se žalovaný, stejně jako prvostupňový správní orgán, nezabýval všemi okolnostmi podstatnými pro rozhodnutí, nesprávně zjistil skutkový stav a vydal nesprávné a nezákonné rozhodnutí. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby byla napadená rozhodnutí zrušena.

II.

Správní spis

5. Z obsahu vyžádaného spisu Úřadu práce – Krajské pobočky v Plzni soud zjistil, že poprvé byl žalobci přiznán příspěvek na péči rozhodnutím č. j. 5204/2021/PPA ze dne 18. 1. 2021 a to ve výši 880 Kč od listopadu 2020, s tím, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc v oblastech základních životních potřeb: orientace, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost.
6. Na základě žalobcem podaného odvolání došlo dne 30. 3. 2021 k novému posouzení jeho zdravotního stavu. Dle výroku tohoto posudku jde o osobu starší 18 let věku, jež se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není žalobce schopen zvládat osm základních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, přičemž tento stav existoval i k datu 2. 11. 2020, doba platnosti trvale. Posuzovaný podle přílohy k tomuto posudku potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb: orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Na základě toho bylo dne 14. 4. 2021 vydáno rozhodnutí MPSV č. j. MPSV-2021/63691-914, jímž došlo ke změně výše uvedeného rozhodnutí ze dne 18. 1. 2021 a žalobci byl ode dne 2. 11. 2020 přiznán příspěvek na péči ve výši 12 800 Kč měsíčně.
7. Žalobce podal dne 16. 2. 2022 návrh na změnu výše příspěvku s odůvodněním, že žádá o jeho zvýšení na IV. stupeň, neboť jeho stav se zhoršuje, což se v budoucnu nezmění. Dne 14. 4. 2022 proto bylo vypracováno nové posouzení stupně závislosti žalobce, dle něhož žalobce nezvládá šest základních životních potřeb: orientace, komunikace, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost, do nichž, oproti předchozímu posouzení nebylo zahrnuto oblékání a obouvání a stravování. Na základě tohoto posouzení bylo dne 29. 4. 2022 vydáno rozhodnutí č. j. 84900/2022/PPA, jímž došlo k zamítnutí návrhu žalobce na změnu výše příspěvku na péči ze dne 16. 2. 2022 s tím, že příspěvek na péči bude poskytován ve výši 12 800 Kč měsíčně a od května 2022 bude snížen na 4 400 Kč měsíčně.
8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uvedl, že nad rámec přiznaných základních životních potřeb nezvládá ani: mobilitu, oblékání a obouvání, stravování a výkon fyziologické potřeby. V souvislosti s nepřiznaným nezvládáním životní potřeby mobilita uvedl, že není schopen se v neznámém prostředí pohybovat bez doprovodu.. V souvislosti s potřebou oblékání a obouvání uvedl, že bez dopomoci pečující osoby nezvládne obutí uzavřené obuvi. V souvislosti se stravováním uvedl, že toto není schopen si sám připravit, příp. nakrájet a manipulovat s ostrými předměty či sporákem. Ani při dodržování tělesné hygieny a výkonu fyziologické potřeby se neobejde bez přítomnosti družky.

9. Rozhodnutím MPSV ze dne 1. 8. 2022 č. j. MPSV-2022/131907-914 bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí ze dne 29. 4. 2022 potvrzeno s odůvodněním, že podle výroku a odůvodnění posudku PK MPSV ze dne 14. 7. 2022 jde u žalobce o osobu starší 18 let věku, jež se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm takových potřeb, není však schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, přičemž tento stav existoval i k datu 16. 2. 2022. Doba platnosti (lhůta KLP) : 16. 2. 2027. Žalobce potřebuje dle přílohy uvedeného posudku pomoc při zvládání šesti základních životních potřeb: orientace, komunikace, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost, přičemž jejich nezvladatelnost je hraniční při absenci průkazu oboustranné praktické slepoty, neboť je uvedeno pouze jednostranné postižení splňující stanovené posudkové kritérium, vpravo jde o střední slabozrakost. K uznání nezvladatelnosti ostatních životních potřeb chybí prokázaný objektivní korelát, není doložena těžká mnesticko-kognitivní porucha, oboustranná praktická či úplná nevidomost, těžké funkční postižení na horních a dolních končetinách, závažné páteřní postižení s těžkými končetinovými parézami a závažnými deformitami se ztuhlostí všech úseků, není doložena ani globální kardiální či respirační insuficience. PK MPSV nebyla v hrubém rozporu s provedeným sociálním šetřením, ale poznamenala, že stav parametrů vizu neodpovídá neschopnosti rozeznat rub a líc oblečení i některé potraviny, když není doložena oboustranná praktická slepota. Není doložena objektivně prokázaná tíže funkční poruchy (oboustranná praktická slepota) odůvodňující uznání nezvladatelnosti základních životních potřeb stravování, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby. K základní životní potřebě mobilita komise uvedla, že se při jejím hodnocení posuzuje funkční dopad postižení pohybového aparátu a jeho vliv na schopnost se samostatně pohybovat, přičemž k neschopnosti mobility vedou těžká postižení až úplná ztráta funkce obou dolních končetin, velmi závažná interní onemocnění, např. globální srdeční či dechová nedostatečnost, avšak doloženou dokumentací není žádná z uvedených skutečností prokázána. Zvládání základní životní potřeby mobilita se neposuzuje ve vztahu ke smyslovému postižení, které je zahrnuto a hodnoceno v základní životní potřebě orientace, která je hraničně uznána. Ze shromážděných podkladů měl žalovaný za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení, posudkově zhodnoceny byly i doložené lékařské zprávy, přičemž vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a z tohoto důvodu byl posudkový závěr pro účely odvolacího řízení jakožto stěžejní důkaz považován za úplný, objektivní a přesvědčivý. Odvolání bylo proto zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno.
10. Následně podal žalobce proti tomuto rozhodnutí žalobu, jež je předmětem tohoto řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

11. **Ve vyjádření k žalobě** žalovaný dne 12. 10. 2022 zrekapituloval průběh správního řízení s tím, že k uznání nezvladatelnosti dalších než přiznaných základních životních potřeb chybí prokázaný objektivní korelát, není doložena těžká mnesticko-kognitivní porucha,

oboustranná praktická či úplná nevidomost, těžké funkční postižení na horních a dolních končetinách, závažné páteřní postižení s těžkými končetinovými parézami a závažnými deformitami se ztuhlostí všech úseků, není doložena ani globální kardiální či respirační insuficience a druhý stupeň příspěvku na péči je v hraničním uznání, neboť není doložena objektivně prokázaná tíže funkční poruchy (oboustranná praktická slepota) odůvodňující uznání nezvladatelnosti základních životních potřeb: stravování, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby. PK MPSV není v hrubém rozporu s provedeným sociálním šetřením, ale stav parametrů vizu nedokládá oboustrannou praktickou slepotu. Žalovaný uvedl, že zhodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti a nezjistil žádné nesrovnalosti, shromáždil podklady, jež jsou dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Z provedených důkazů má za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení, posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Žalobcem doložené lékařské zprávy od MUDr. N. a MUDr. A. byly posudkově zhodnoceny a žalovaný považoval posudkový závěr pro účely odvolacího řízení jako stěžejní důkaz za úplný, objektivní a přesvědčivý. K žalobní námitce, že nebylo přihlédnuto k propouštěcí zprávě Nemocnice Privamed a.s. ze dne 18. 5. 2022, žalovaný uvedl, že tato zpráva nebyla v průběhu odvolacího řízení doložena. V posudkovém závěru ze dne 30. 3. 2021 je uvedeno, že oční vyšetření prokazuje na levém oku praktickou slepotu, na pravém oku se nález praktické slepotě blíží a k datu 2. 11. 2020 přiznala komise navíc dopomoc při základních životních potřebách komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, avšak k datu 16. 2. 2022 komise nepřiznala dopomoc při základních životních potřebách stravování a oblékání a obouvání, neboť žalobce je schopen se připravenou stravou najíst sám (neschopnost připravit si jídlo je zohledněna v základní životní potřebě péče o domácnost) a rovněž při volbě vhodného oblečení je žalobce schopen se do připraveného oblečení samostatně obléknout. Platnost posudku byla stanovena na dobu 5 let, tj. do 16. 2. 2027, neboť s ohledem na věk a možnost kompenzačních pomůcek pro osoby se zdravotním postižením se žalobce i přes nepříznivou diagnózu může zaučit ve zvládání některých základních životních potřeb. K námitce žalobce ohledně údajného rozhodnutí v rozporu s § 2a prováděcí vyhlášky žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32, dle něhož i v případě prokázání neschopnosti zvládat jednu z několika aktivit významných pro posouzení zvládnutí základní životní potřeby není bez dalšího důvod pro závěr o nezvládnutí celé základní životní potřeby. S ohledem na uvedené má žalovaný za to, že napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem, správní řízení netrpí vadami, pro něž by bylo nutno je rušit, a proto navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV.

Posouzení věci soudem

12. V souladu s § 75 odst. 1,2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. V souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud rozhodl bez nařízení jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

13. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen správní orgán). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak vyplývá z **§ 75 odst. 1 s.ř.s.**, tedy v této věci k datu 1. 8. 2022, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
14. Dle **§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
15. Dle **§ 3 správního řádu** postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
16. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách**, dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen příspěvek) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob.
17. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh žalobce na změnu výše příspěvku na péči (z dosavadní výše 12 800 Kč) od února 2022, bylo rozhodnuto příspěvek na péči poskytovat ve výši 12 800 Kč a dále bylo rozhodnuto o snížení příspěvku na péči z 12 800 Kč měsíčně na 4 400 Kč měsíčně od května 2022. Rozhodnutí bylo odůvodněno závěry posudkového zhodnocení ze dne 14. 7. 2022, z něhož vyplývá, že žalobce potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb orientace, komunikace, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, přičemž jeho zdravotní stav není překážkou pro zvládání žalobcem tvrzených potřeb mobilita, oblékání a obouvání, stravování a výkon fyziologické potřeby. Je třeba uvést, že předmětem tohoto posouzení byly mj. i lékařské zprávy MUDr. A. a MUDr. N., jimiž žalobce argumentuje. Ve zprávách MUDr. A. je opakovaně konstatováno, že stav levého oka odpovídá praktické slepotě a stav pravého oka se jí téměř blíží a z tohoto důvodu doporučuje přiznat veškeré dostupné socioekonomické kompenzace, neboť z očního hlediska není v žádném případě očekáváno zlepšení zdravotního stavu, právě naopak. Předmětem posouzení byly i ostatní lékařské zprávy MUDr. K., Ph.D. a MUDr. J. přiložené k žalobě. Předmětem posouzení nebyla propouštěcí zpráva Nemocnice Privamed a.s. ze dne 18. 5. 2022, kterou žalobce v průběhu odvolacího řízení nedoložil. Posudková komise tak zhodnotila všechny lékařské zprávy, jimiž žalobce dokládal svoji neschopnost zvládat sporné životní potřeby.

18. K námitce žalobce ohledně nezvládání základní životní potřeby **mobilita** soud v plném rozsahu odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ze žádné lékařské zprávy ani tvrzení žalovaného či provedeného sociálního šetření nevyplývá odůvodněnost žalobcovy námitky, neboť tento netrpí těžkým postižením ani úplnou ztrátou funkce obou dolních končetin ani velmi závažným interním onemocněním, např. globální srdeční či dechovou nedostatečností. Jak vyplývá ze zprávy ze sociálního šetření z 10. 3. 2022, žalobce vstane z postele sám, vydrží sedět, potřebuje nasměrovat na židli a posadit se, stát vydrží, pohybuje se s pomocí družky, která ho vodí po bytě, žalobce naráží do věcí, dveří, apod., k lékaři ho vozí syn, družka jej všude doprovází, na procházky chodí žalobce jen minimálně, schody sejde i vyjde s pomocí přidržení zábradlí a doprovodu družky. Z tohoto je zřejmé, že žalobce je schopen zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat a měnit polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popř. i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, otevírat a zavírat dveře, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových a používat je. Pokud má žalobce za to, že schopnost zvládat tyto činnosti je ovlivněna jeho smyslovým postižením, pak tento závěr není odůvodněn, neboť pohybová omezení žalobce s tímto postižením související jsou hodnocena v životní potřebě orientace, která byla přiznána. Tato námitka proto nebyla ani soudem shledána důvodnou.
19. K námitce žalobce týkající se jeho neschopnosti zvládat základní životní potřebu **oblékání a obouvání**, jež dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. zahrnuje schopnost vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat a manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem, soud rovněž odkazuje na záznam ze sociálního šetření ze dne 10. 3. 2022. V rámci něj bylo zjištěno, že oblečení žalobci připraví a podá družka tak, aby měl správně rub a líc, žalobce se s pomocí družky oblékne, knoflíky i zipy moc nepoužívá, má oblečení spíše přes hlavu, doma chodí v ponožkách či pantoflích, které obuje sám, uzavřenou obuv na ven mu pomáhá obouvat družka. Z tohoto je dle soudu zřejmé, že žalobce samostatně nezvládá všechny v příloze vyjmenované činnosti, konkrétně samostatně si vybrat oblečení (ačkoli dle posudkového zhodnocení stav parametrů vizu žalobce neodpovídá neschopnosti rozeznat rub a líc oblečení) a obutí přiměřené okolnostem, samostatně se obléci a obout jinou obuv než pantofle. K neuznání potřeby oblékání a obouvání je v posudku ze dne 14. 4. 2022 uvedeno, že žalobce je při volbě vhodného oblečení schopen se do něj samostatně obléknout, avšak posudek se nevypořádává s omezenými schopnostmi žalobce konkrétně specifikovanými v záznamu ze sociálního šetření provedeného 10. 3. 2022 citovanými v předchozím odstavci. Posudkové zhodnocení ze dne 14. 7. 2022, jež bylo podkladem pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí, však přijatý závěr, že je žalobce schopen výkonu všech uvedených činností tvořících ve svém souhrnu schopnost zvládat životní potřebu obouvání a oblékání, žádným konkrétním způsobem neodůvodňuje a to za situace, kdy tento závěr je v rozporu se zjištěními učiněnými při sociálním šetření. Z obsahu správního spisu přitom nevyplývá, že by bylo následně provedeno ještě jiné sociální šetření, jehož zjištění by odůvodňovala nově přijaté závěry. Soud proto shledal tuto žalobcovu námitku důvodnou.
20. K námitce žalobce týkající se jeho neschopnosti zvládat mj. základní životní potřebu **výkon fyziologické potřeby**, jež dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. zahrnuje schopnost včas používat WC, zaujmout vhodnou polohu, vyprázdnit se, provést očistu a používat hygienické pomůcky, soud uvádí, že tuto neshledal důvodnou. Je třeba uvést, že

žalobce ani tuto žalobní námitku blíže neodůvodnil a netvrdil žádnou konkrétní skutečnost, z níž by bylo možno dovodit jeho neschopnost zvládat některou z výše uvedených konkrétních činností souvisejících s výkonem této životní potřeby. Tato neschopnost nevyplývá ani z dosud provedených sociálních šetření a dřívějších posouzení. Naopak, ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 10. 3. 2022 vyplývá, že si žalobce na toaletu dojde sám, obslouží se po paměti sám, družka mu pomáhá podat toaletní papír a následnou hygienu provede sám. Postupující zhoršení zraku pravého oka, dle názoru soudu, nemá na výkon některé z těchto činností vliv.

21. Žalobce dále namítal neschopnost zvládat základní životní potřebu **stravování**. Tato schopnost dle výše uvedené přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. zahrnuje stav, kdy je posuzovaná osoba schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, najíst se, napít, dodržovat stanovený dietní režim, konzumovat stravu v obvyklém denním režimu a přemístit nápoj a stravu na místo konzumace. V té souvislosti soud odkazuje na výše zmíněnou zprávu o sociálním šetření provedeném dne 10. 3. 2022. Z ní vyplývá, že žalobci, který má dietu na diabetes, vaří družka, jež mu vše připraví a naservíruje na stůl, maso potřebuje žalobce nakrájet, sám si nic nepřipraví, nají se však sám lžící, pití mu připravuje do skleničky družka. Na základě těchto skutečností má soud za to, že žalobce není schopen výkonu několika z činností zahrnutých do schopnosti stravování dle výše uvedené specifikace uvedené v příloze k vyhlášce. V rozporu s tím však k tomu ÚP ČR – krajská pobočka v Plzni v posudku ze dne 14. 7. 2022 uvádí, že oproti původnímu posudku ZŽP neuznává stravování, s odůvodněním, že žalobce je schopen se připravené stravy najíst sám a neschopnost připravit si jídlo je zohledněna v ZŽP péče o domácnost, avšak posudek se s konkrétními omezeními žalobce zjištěnými při sociálním šetření, konkrétně s neschopností vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj a rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, nevypořádává. Soud proto shledal tuto žalobcovu námitku důvodnou.
22. Soud zároveň postrádá odůvodnění závěru PK MPSV o tom, že u žalobce není doložena oboustranná praktická slepota, ačkoli z lékařských zpráv MUDr. A. ze dne 20. 1. 2021 a 15. 3. 2022 vyplývá, že na levé oko trpí žalobce praktickou slepotou a na pravém oku se stav praktické slepotě téměř blíží, přičemž tento závěr shodně konstatuje i MUDr. K., Ph.D. ve své zprávě ze dne 21. 10. 2020.
23. Z výše uvedených skutečností dle názoru soudu vyplývá, že žalobce není schopen samostatně v plném rozsahu zvládat, kromě žalovaným přiznaných, ani sporné životní potřeby stravování a oblékání a obouvání, přičemž tento závěr koresponduje nejen se zprávou z provedeného sociálního šetření, ale i s předchozím rozhodnutím o příspěvku na péči, jež bylo vydáno dne 14. 4. 2021. V rozporu s tím však dospěl žalovaný k závěru, že došlo ke změně a žalobce je již schopen samostatně zvládat životní potřebu oblékání a obouvání i stravování.
24. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť napadené rozhodnutí ze dne 1. 8. 2022 ani jemu předcházející rozhodnutí ze dne 29. 4. 2022 neobsahují dostatek důvodů pro vydání uvedeného rozhodnutí a to zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu, event. vyžaduje doplnění, což způsobuje vady řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). Soud proto rozhodl rozsudkem bez jednání ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Rozhodnutí totiž neobsahuje dostatečně konkrétní odůvodnění hodnocení schopností žalobce provedené dle vyhlášky 505/2006 a její přílohy 1) ve vztahu k potřebám stravování a oblékání a

obouvání, které byly žalovaným považovány za ty, které žalobce zvládá. Z tohoto důvodu jsou závěry žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a touto vadou trpí i samotný posudek PK MPSV a předcházející rozhodnutí.

25. Napadené rozhodnutí žalovaného tak není dle názoru soudu plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, když odstavec 3 stanoví, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, může správní orgán dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Z výše uvedených důvodů má soud za to, že se předmětný posudek PK MPSV s argumentací žalobce podpořenou zjištěními ze sociálního šetření a lékařskými zprávami očních lékařů beze zbytku nevypořádal a není proto úplný, přesvědčivý ani srozumitelný, v důsledku čehož rozhodnutí odvolacího orgánu, který z něho při svém rozhodnutí vycházel, je zatíženo vadami. Z tohoto důvodu je nezbytné posudek řádně doplnit ve smyslu vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Soud ještě připomíná, že pro jeho rozhodnutí je rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 1. 8. 2022. Jedná se o potřebu zásadního doplnění skutkového stavu věci, přičemž další zhodnocení obsahu nových podkladů tak již bude na posudkové komisi a potažmo dále správním orgánem.
26. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalovaného bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce. Žalovaný tedy vyžádá doplnění posudku PK MPSV ze dne 14. 7. 2022 ve shora naznačeném směru (případně připojí i tento rozsudek pro lepší orientaci komise pro doplnění posudku) a po jeho doplnění znovu ve věci rozhodne. Tímto právním názorem soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto (**výrok II. rozsudku**) dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce, který byl v řízení zastoupen advokátem, požadoval přiznání náhrady nákladů řízení v celkové výši 8 228 Kč zahrnující odměnu za 2 úkony právní služby, převzetí a příprava zastoupení a sepis a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. po 3 100 Kč, a dále 2x náhradu hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 vyhlášky a 21% DPH z uvedených částek ve výši 1 428 Kč přičemž řízení je v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) z.č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích osvobozeno od SOP. Ke splnění této povinnosti soud žalovanému poskytl delší pariční lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 14. 2. 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně